

Οικουμενικός Πατριάρχης: »Ο Θεός να ευλογεί το έργο της ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ» (ΦΩΤΟ)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Την ΜΚΟ «Αποστολή» της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών επισκέφθηκε σήμερα, Τετάρτη 18 Ιουνίου ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος.

Ο Πατριάρχης έφθασε στο κτίριο της ΜΚΟ «Αποστολή» συνοδευόμενος από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, τον Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ιωάννη, τον Μητροπολίτη Ικονίου κ. Θεόληπτο και τον Αρχιγραμματέα της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Αρχιμ. Βαρθολομαίο Σαμαρά.

Εκεί έτυχε θερμής υποδοχής από τον Γενικό Διευθυντή κ. Κωνσταντίνο Δήμτσα, ενώ ένα μικρό αγοράκι προσέφερε στον Πατριάρχη ένα μπουκέτο λουλούδια.

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσκύνησε στο εκκλησάκι που βρίσκεται εντός του κτιρίου, και μετά ακολούθησε πρωινό σε αίθουσα εντός του κτιρίου.

Ο Γενικός Διευθυντής στην ομιλία του αναφέρθηκε στο μεγάλο έργο της «Αποστολής», ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στον Πατριάρχη και το μαρτυρικό Φανάρι.

Να αναφερθεί ότι ο κ. Δήμτσας προσέφερε στον Οικουμενικό Πατριάρχη ένα σετ κηροπήγεια, μετά οποία όπως ανέφερε να φέρνει το Φως του Φαναρίου.

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΤΣΑ:

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριε Ἱερώνυμε,

Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμότατε κύριε Κωνσταντῖνε Δήμτσα, Γενικὲ Διευθυντὰ τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὄργανώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «ΑΠΟΣΤΟΛΗ»,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ εὐλογημένα, οἱ διακονοῦντες εἰς τὸ θεοφιλὲς ἔργον τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας,

Ὁ Κύριος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς μαθητάς Του, ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους Του, προσδιώρισε τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἐκείνων οἱ ὅποιοι θὰ θελήσουν διαχρονικῶς νὰ Τὸν ἀποδεχθοῦν ὡς προσωπικὸν Θεὸν καὶ Διδάσκαλόν των, λέγων: «ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γίνονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰω. ιγ´, 34-36) .

Τὴν αἰώνιον παρακαταθήκην ταύτην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεώς μας παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία, μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ ἐργώδους ἐπιμελείας ἐνεργοποίησεν, ἀπ' αὐτῶν ἔτι τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας της, ὡς μᾶς διδάσκουν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀρχικῶς καὶ ἔπειτα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία καὶ οἱ βίοι τῶν Ἀγίων μας.

Ἦτο δὲ τοσοῦτον ἐντυπωσιακὴ ἢ ἀγαπητικὴ διακονία τῶν πρώτων Χριστιανῶν, ὥστε προεκάλεσεν ἔντονον τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐκτὸς Ἐκκλησίας ἑτεροθρήσκων συγχρόνων των, ἀφοῦ εἰς ἐκτάκτους θεομηνίας ἢ φιλάνθρωπος καὶ πολλάκις πολλοὺς κινδύνους περικλείουσα διακονία τῶν Χριστιανῶν ἐπεξετείνετο πρὸς πάντα χρῆζοντα ταύτης, ἀνεξαρτήτως γένους καὶ θρησκεύματος.

Τὸ θεολογικὸν δὲ ὑπόβαθρον τῆς τοιαύτης φιλανθρώπου ἀγάπης εἶναι, ὡς γνωστόν, πρῶτον μὲν ἡ δογματικὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ δεύτερον, ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος τυποῖ ἐν ἐπιγνώσει ἢ ἀνεπιγνώστως Αὐτὸν τὸν Δημιουργόν,

πρᾶγμα τὸ ὁποῖον διετύπωσεν εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν τοῦ ὁ μεγαλοκῆρυξ ἀπόστολος Παῦλος διὰ τῶν ἀνεπαναλήπτων στίχων του: «Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχῳ ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν εἶμι» (Α΄ Κορ. ιγ΄, 1-3).

Ἡ ἐξάσκησις τῆς ἀρετῆς τῆς ἀγάπης ἐκ μέρους τῶν κατὰ καιροὺς Χριστιανῶν, ἔχει ποικίλας ἐκφάνσεις.

Καὶ ἄλλοτε ἐκδηλοῦται ὡς φροντὶς διὰ τοὺς πεινῶντας καὶ γυμνητεύοντας, ἄλλοτε ὡς μέριμνα διὰ τοὺς ἐν ἀσθενείαις καὶ φυλακαῖς ὄντας, ἄλλοτε ὡς συμπαράστασις πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά, ἄλλοτε ὡς ἐπικουρία εἰς τοὺς ἐκ διαφόρων βιοτικῶν ἐναλλαγῶν ὑποφέροντας, ἄλλοτε ὡς φιλάδελφον καὶ ἱεραποστολικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν προσέλκυσιν εἰς τὴν σωτηριώδη πίστιν τοῦ Κυρίου, ὑπὲρ δὲ πάσας τὰς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις ἡ ὑπερβολὴ τῆς θείας ἀγάπης εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία παρεκίνησεν εἰς αὐταπάρνησιν καὶ ἐκουσίαν ἐπιλογὴν τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος καὶ τῆς συνειδήσεως τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅθεν, καὶ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Μακαριώτατε, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἑλλάδι Ἱεραὶ Μητροπόλεις καὶ Ἐνοριαί, ὡς ἄριστα πράττουν καὶ ἐπιδεικνύουν θαυμάσιον καὶ λίαν θεάρεστον ἔργον ἀγάπης κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας ἡμέρας τὰς ὁποίας ἡ εὐλογημένη χώρα τῆς Ἑλλάδος διέρχεται, φανεροῦσαι τοιουτοτρόπως ὅτι συνεχίζουν νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, τῆς Αὐτοαγάπης, ὁ Ὅποιος ἐξ ἀμετρήτου συγκαταβάσεως πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μας ἐσαρκώθη καὶ «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος» (Πράξ. ι΄, 38), ἐπισφραγίσας διὰ τῆς σταυρικῆς θυσίας Του τὴν ὑπερτάτην ἀγάπην Του πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Βεβαίως, διὰ νὰ εἴμεθα ἀντικειμενικοί, οὐδέποτε θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξαλείψωμεν ὡς διὰ μαγείας μέσῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλανθρωπίας μας τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ἀφοῦ ταῦτα θὰ συνυπάρχουν μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέχρι τῆς καταργήσεώς των κατὰ τὴν Δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. Ὅμως, ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπίδειξις τῶν ἔργων ἀγάπης, ἕνεκα τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, εἶναι ἔργον καὶ ὀφειλὴ τῆς Ἐκκλησίας, βλεπούσης, ὡς προείπομεν, εἰς τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἐκάστου τῶν συνανθρώπων μας Αὐτὸ τὸ ἴδιον Πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προσωπικῶς, Μακαριώτατε, λίαν συγκεκινημένη ἡ ἡμετέρα Μετριότης ἐκ τῆς ἐπιδεικνυμένης τοσαύτης ἐνεργητικότητος τῶν ἔργων ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ φιλοτίμου καὶ φιλοθρήσκου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συγχαίροντες ἐγκαρδίως, εὐλογοῦμεν

ἀπὸ καρδίας καὶ τὴν ὑφ' Ὑμᾶς ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς συνιεράρχας, ὡς καὶ τοὺς κατὰ τόπους κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, ὅσοι ἐθελοντικῶς διακονοῦν καὶ ἐκδαπανῶνται εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλανθρωπίας, μιμούμενοι τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θεϊκὴν ἀγάπην ἐπιδείξαντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, παρὰ τοῦ Ὁποίου πολὺς ἔσται, ἀσφαλῶς, ὁ μισθὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακαριώτατε, ἀκολουθοῦντες τὴν ρῆσιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου λέγοντος ὅτι «ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν» (β',20-21), καθόσον ἀλλοιοτρόπως αὕτη θὰ καθίστατο δαιμονική, ἔχομεν χρέος ὡς πεπιστευκότες τῷ Θεῷ, τῷ ἀείποτε ἀγαθὰ ἐργαζομένῳ, νὰ ἐπιμελώμεθα «καλῶν ἔργων προίστασθαι» (Τίτ.γ',8), καὶ δὴ τοιούτων τὰ ὁποῖα ἀπαλύνουν τὸν πόνον τῶν ἀδελφῶν μας καὶ ἐνισχύουν τὴν πορείαν τοῦ δυσαχθοῦς βίου των, πιστεύοντες ὅτι ἀναπαύομεν τὸν ἐπουράνιον Πατέρα «τὸν ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον καὶ βρέχοντα ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους» (πρβλ. Ματθ. ε', 45), διακονοῦντες καὶ ἐκπληροῦντες μετ' εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ διαθέσεως τὴν φιλανθρωπικὴν δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καὶ πάλιν εὐχόμενοι πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάθου Κυρίου ἐπὶ τὰς ποικίλας δραστηριότητας τῆς εὐλογημένης Μὴ Κυβερνητικῆς Ὀργανώσεως «ΑΠΟΣΤΟΛΗ», εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διότι μᾶς παρέσχετε τὴν εὐκαιρίαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ ἴδωμεν καὶ θαυμάσωμεν τὸ ἔργον αὐτῆς, ἔργον δοξάζον τὸν ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενον Τριαδικὸν Θεόν, τὴν πηγὴν καὶ τὸ πρότυπον τῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

Του Αιμίλιου Πολυγένη

Πηγές: romfea.gr - fanarion.blogspot.gr